

Sygn. akt V CSK 158/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych
w W.

przeciwko R. P. i J. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 października 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego J. S. kwotę
5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, powołując się na pierwszą z wymienionych przesłanek.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2012 r., III SK 10/12, z dnia 18 września 2012 r., II CSK 150/12, z dnia 19 czerwca 2013 r., V CSK 420/12, nie publ.).

Skarżący dopatrywał się istotnego zagadnienia prawnego w potrzebie ustalenia, czy możliwym jest uwolnienie od odpowiedzialności członka zarządu, który pełnił funkcję w okresie, kiedy powstały zobowiązania pracowników, a nie pełnił jej, gdy nastąpiła wypłata ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Przedstawiony problem był już przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego zapadłego na tle analogicznego stanu faktycznego (zob. wyrok z dnia 17 czerwca 2011 r., II CSK 571/10, nie publ.) i nie budzi wskazanych wątpliwości; orzeczenia wydane w sprawach przytoczonych przez skarżącego odnosiły się do odmiennych stanów faktycznych.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).